

David Pressman hadat üzen a realitásoknak

2024 december 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Id?közben már új f?nök pörgeti a mókuskereket.

Régi igazság, hogy a mókuskerékben futkározó hörcsög nemigen tör?dik a folyamat célrendszerével. Számára az

a lényeg, hogy szaladgáljon egyet kedvére, holott annak a testmozgásnak ott és akkor konkrétan semmi haszna nincs azon kívül, hogy a kicsiny hörcsöglábak edz?dnek valamennyit. (Hasznosságon itt pusztán azt jelezzük, hogy a mókuskerékben futkározó állatka sehonnan nem érkezik sehová, nem tesz meg valóságos távot. Ráadásul – és most jön a lényeg – nyilván azt sem látja be, hogy ? pusztán élénk ösztönvilágáról ad tanúbizonyságot, nem pedig fényes elméjér?l.)

Most akkor azt is felvázolom b?nbánó szívvel, hogy a kis hörcsöglábacskákról hogyan jutott eszembe David Pressman.

Van az úgy, hogy az embernek konkrétan semmi esze sincs, és azért lohol a diplomáciai mókuskerékben, hogy ne tunyuljon el végleg. El?fordul továbbá, hogy az illet? fontos küldetést teljesít, ilyenkor teljesen mindegy, mit és hogyan tesz, a hibákat és b?nöket majd megmagyarázza a f?nökség. Ha azonban vége a dalnak, és a mókuskereket már elvitte a gazdi, valamint hörcsögnyelven a tudomásunkra hozták, hogy nincs több baráti vacsora baráti influenszerekkel, akkor illene valamiféle logikus következtetésre jutni.

Például, hogy ha az ember mandátuma lejár, ugyanazzal a lendülettel húzzon haza, ahogyan ide megérkezett.

David Pressman azonban feledékeny, kissé er?szakos, vagyis rendes liberális, nem csoda, hogy hadat üzen a realitásoknak. Mondjuk elutazik Brüsszelbe, ott valakikkel tárgyalgat, mintha nem frissen leváltott nagykövet, hanem valamilyen népszer? helytartó lenne. Schiffer András találóan jegyezte meg, hogy miután az Egyesült Államok nem tagja az Európai Uniónak, volt budapesti nagykövetként Pressmannek konkrétan semmi köze a fogadó ország más országokkal kialakított kapcsolataihoz.

Valóban így van, de ha az ember amerikai liberálisként éli életét, akkor mindenekel?tt különszerz?dést köt önmagával. Akkor számára minden, ami a valóságos életb?l, nem pedig valamilyen ideológiai kiskátéból érkezik, pusztán tévedés. Nyilván ?szintén elhiszi például, hogy ? még mindig nagykövet. Vagy hogy ?néki kötelessége továbbra is beleártania magát más államok belügyeibe. Esetleg hogy változatlanul „tényez?” volna, valamiféle fenyeget? árny, aki az amerikai szupremácia példátlan erejére figyelmezteti a lázadó bennszülötteket.

Csakhogy Davis Pressman pusztán nagykövet. Id?közben pedig már új f?nök pörgeti a mókuskereket. Aki történetesen azt mondta, azt üzente, hogy erre a szegény kis önjáróra már semmi szüksége az amerikai népnek. Annak a népnek, amely szabad és demokratikus választáson úgy döntött, hogy elnökének Donald Trumpot választja. Aki ráadásul – most tessék figyelni – Orbán Viktor régi barátja és szövetségese, vagyis némiképp jobban rálát hazánkra, mint az idetoloncolt Pressman.

A mókuskerék tehát id?közben bekerült a lomtárba, lejárt az egy helyben szaladgálás ideje. Hamarosan megérkezik továbbá az új amerikai nagykövet. Aki nem tesz majd mást, mint amit otthon meghatároztak neki. Túlságosan egyszer? történet lesz? Igen, de higgyék el, talán ez volna az eredeti cél. A nagykövet ugyanis „csak” nagykövet, nem pedig szexuális tanácsadó, baloldali aktivista, önkéntes civilizátor.

Éppen ezért kellene inkább szemlesütve hazatántorogni, nem pedig bohóckodni és alakoskodni élethossziglan. Igaz, az effajta tanulságok lesz?résére nem mindenki képes. Azonban ez már nem a mi problémánk, Pressman.

Szetesi-Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló